

ærede Medlem for Københavns 2den Valgkreds (Ivar Berendsen), som nys talte, sagde, at han — jeg tror netop det var paa Systematikken Omraade — vilde tage de Prygl, han havde fortjent — i alt Fald burde det ærede Medlem have sagt det. Jeg vil dog berolige det ærede Medlem med, at ingen vil være saa ond imod ham, at de vil tillægge ham noget Ansvar for den Redaktion, som det foreliggende Lønningslovsforslag har faaet.

Jeg beklager, at den højtærede Minister ikke er blevet ved den til Grund for det foreliggende Lovforslag liggende Tanke, nemlig at give en Lønningslov for Aarhus Bibliotek og for de ved Museerne arbejdende Tjenestemænd, thi Fordringerne fra begge disse Sider er sikkert vel begrundede. Maa jeg i denné Forbindelse sige, at jeg er ganske enig i, hvad det ærede Medlem for Københavns 2den Valgkreds udtalte angaaende vore Bibliotekers Aabningstider. Det er 10—12 Aar siden, jeg bragte den Sag paa Bane her i Tinget, og det har forbavset mig, at man ikke her i København er fulgt med med Hensyn til Museernes Aabningstider og har gjort, som man gør i Udlandet, naar man vil udnytté de Skatte, man her ligger inde med. Dette vedrører imidlertid ikke saa meget Lønningslovsforslaget, og jeg skal derfor ikke dvæle derved.

Jeg forstaaer ikke, hvorfor man, naar man vil give en Lønningslov, nødvendigvis skal inddele Lønningerne i Klasser; her i 5 Klasser. Hvad skal denne Klassedeling til? Den findes ikke i de tidligere Lønningslove angaaende Biblioteker og Rigsarkiv. En saadan Klassedeling træffer vi ganske vist af og til i Lønningslove, i første Række i de 4 Etaters Lønningslov af 1908. Naar man har foretaget en Deling i, saa vidt jeg husker, 23 Klasser, er det imidlertid udelukkende af Forsigtsmæssighedsgrunde, men saadanne Grunde spiller jo slet ikke nogen Rolle i dette Tilfælde. Hvis der saa endda var Tale om et Princip, var der da noget, man kunde bøje sig for; men maa jeg minde om, at der nylig er fremsat et Lovforslag angaaende Dommer- og Politimesterlønninger m. v., i hvilket en saadan Klasseinddeling aldeles ikke findes, og i Virkeligheden er Oversigten over Lønningerne i det nævnte Lovforslag meget bedre end i dette med de 5 Lønningsklasser. Det ligger simpelthen i, at man ikke har kunnet gennemføre Princippet om 5 skarpt adskilte Lønningsklasser. Ser vi paa 1ste Lønningsklasse, er Bude, Betjente og Skri-

vere satte til en Løn af 1,200 Kr., stigende til 1,800 Kr., men saa er der det mærkelige, at 3 Arter af Funktionærer, som har anden Beskæftigelse, vel skal ind under denne Lønningsklasse, men med andre, højere Lønninger. Naar en Mand i Virkeligheden skal begynde med en Løn af 2,000 Kr., er det dog urimeligt, at man siger: Han har en Løn af 1,400 Kr. og et pensionsgivende Løntillæg af 600 Kr. Er der nogen, som kan finde nogen som helst Mening deri? Det er meget naturligere at sige, at vedkommende skal have 2,000 Kr. i Løn samt de Alderstillæg, som følger med. Der er ingen Mening i at sige, at en Kustode skal have 1,200 Kr. i Løn og 600 Kr. aarlig i pensionsgivende Løntillæg, nej, hans Løn er 1,800 Kr., Punktum! Noget tilsvarende gælder virkelig om Portneren, Garderobebetjenten og Varmemesteren. Maa jeg i denne Forbindelse gøre opmærksom paa, at naar der i en Oversigt over de fremtidige Lønninger ved Statsbiblioteket i Aarhus staaar, at Varmemester og Portner Nielsen fremtidig skal have 1,700 Kr. i Begyndelsesløn, maa det være forkert, thi naar han skal gaa ind under første Lønningsklasse og have 1,200 Kr. og som Portner 200 Kr. og som Varmemester 500 Kr. mere — og det er jo Hr. Nielsen derovre i Aarhus —, saa maa han virkelig have en Begyndelsesløn af 1,900 Kr.

Naar der tales om det systematiske, kommer man stadig væk med den store Lønningslov af 1908 for de 4 Etater. Man maa have forset sig paa denne Lønningslov og vil nu prøve paa — det lykkes desværre aldrig — at presse alle mulige andre Lønninger ind i de 23 Klasser, som findes i denne Lov. Det lader sig imidlertid ikke gøre. Det var uhyre vanskeligt at faa de 4 Etaters Funktionærer presset saaledes sammen, at man kunde give dem en fælles Lønningslov, af den gode Grund, at Ansvar, Tid, Beskæftigelse og saa videre i alt Fald for fleres Vedkommende var uhyre forskellige. Man kom imidlertid over det den Gang, men denne Ordning for de 4 Etaters Vedkommende var i Virkeligheden utilfredsstillende. Nu har vi i den senere Tid gentagne Gange hørt, at man tænker paa at forandre denne Lønningslov. Hvornaar man vil tage fat derpaa, ved jeg ikke, men saa længe man staaer med den Mulighed for Øje snart at skulle forandre den nævnte Lov, er der endnu mindre Grund til at begynde paa at presse disse Lønninger ind i Etatslønningslovens Rammer. Som Grund til, at man skulde